

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/135/2018
Identifikačné číslo spisu: 1508219088
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1508219088.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne VENUS PROJECT Slovakia, s. r. o., so sídlom v Limbachu, Limbová 451/3, IČO: 31 342 841, proti žalovanému A. Z. E., bývajúcemu v Q. XXX, o zaplatenie 509,32 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 10C/185/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. júna 2013 sp. zn. 6Co/347/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o dmieta.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom, v časti napadnutej odvolaním žalobkyne, potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zo 16. januára 2012 č. k. 10C/185/2008-263, ktorým prvoinštančný súd v časti sumy 66,39 Eur zastavil konanie, vo zvyšku zamietol žalobu žalobkyne a rozhodol o trovách konania. Odvolací súd ďalej rozhodol o trovách odvolacieho konania. Rozsudok odôvodnil vecnou správnosťou preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie, majúc za to, že prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. V odôvodnení sa zároveň vysporiadal s námietkou žalobkyne týkajúcou sa skutočnosti, že prvoinštančný súd neodročil pojednávanie a konal v jej neprítomnosti.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Dovolanie odôvodnila odňatím jej možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“), ku ktorému malo dôjsť podľa jej názoru nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu. Rozhodnutie odvolacieho súdu považovala za arbitrárne, bez náležitého, riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia a označila ho za nepresvedčivé. Namietala tiež nesprávne právne posúdenie veci na podklade nedostatočne a nepresvedčivo zisteného skutkového stavu veci. Zároveň uviedla, že došlo k zásahu do jej práva na spravodlivé súdne konanie, keď prvoinštančný súd konal a rozhodol dňa 16. januára 2013 bez

prítomnosti dovolateľky, neumožnil jej mať vedomosť, že súd konanie ukončí a znemožnil jej právo záverečnej reči a právo byť osobne prítomná na verejnom vyhlásení rozsudku. Vzhľadom na uvedené žiadala rozhodnutie odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalobkyne zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) o dovolaní rozhodol uznesením z 18. februára 2015 sp. zn. 6 Cdo 173/2014 tak, že dovolanie odmietol ako oneskorené. Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom z 10. júla 2018 sp. zn. II. ÚS 553/2017 uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Dovolačka podaním doručeným dovolaciemu súdu dňa 09. 01. 2019 doplnila dovolanie o tvrdenie, že vydaním rozsudku odvolacieho súdu došlo k porušeniu jej práva na spravodlivé súdne konanie, keďže odvolací súd nerespektoval dovolateľkou uvedenú e-mailovú adresu (č. l. 3, 149, 174, 204 a v odvolaní) a päť dní pred verejným vyhlásením rozsudku ju prostredníctvom e-mailu neupovedomil o termíne a mieste verejného vyhlásenia rozsudku, čím jej odňal možnosť konať pred súdom.

6. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

7. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

8. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

9. V preskúmvanej veci dovolateľka napadla dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok prvoinštančného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

10. Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

11. Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., možno

dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

12. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom, spôsobenom nepreskúmateľnosťou rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu. V zmysle stanoviska Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O taký prípad však v preskúmvanej veci nešlo. Tým, že sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a výslovne na ne odkázal, bolo potrebné odôvodnenie jeho rozsudku posudzovať v kontexte s odôvodnením rozsudku okresného súdu. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., na riadne odôvodnenie rozsudku je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z nich zrejme podstatné dôvody, pre ktoré súdy rozhodli tak, ako rozhodli. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku prvoinštančného súdu v plnom rozsahu a navyše sa osobitne vysporiadal s odvolacími námietkami žalobkyne týkajúcimi sa konania pojednávania a vyhlásenia rozsudku bez prítomnosti dovolateľky (strana 5 napadnutého rozsudku). Krajský súd sa tu podrobne zaoberal otázkou riadneho postupu súdu prvej inštancie a dospel k záveru o jeho správnosti. Dovolací súd navyše dáva do pozornosti, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo v prejednávanej veci splnené nebolo.

13. Dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaobera správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

14. Rovnako ani dovolateľkou uplatnenými dovolacími dôvodmi, spočívajúcimi v nesprávnom právnom posúdení veci a inej vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sa dovolací súd nemohol zaoberať, pretože aj tieto dovolacie dôvody by mohli byť relevantné len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Samotné však prípustnosť dovolania nezakladajú.

15. Dovolateľka v doplnení dovolania ďalej namietala, že o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu nebol jej zástupca (konateľ) elektronicky upovedomený. Ani táto námietka nebola dôvodná. Z obsahu spisu totiž nevyplýva, že by žalobkyňa požiadala o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami v zmysle § 219 ods. 3 C. s. p. Len tá skutočnosť, že žalobkyňa v žalobe a v prípadných ďalších písomných podaniach uviedla aj adresu svojho konateľa, vrátane mailovej adresy, bez ďalšieho neznamená, že by tým zároveň požiadala o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami v zmysle uvedeného ustanovenia. Ani v tomto prípade sa teda nemohlo jednať o odňatie jej možnosti konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p.

16. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

17. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam), keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila neprípustným dovolaním žalobkyňa, žalovanému však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.